

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus VII. In quibus casibus non concedatur Minoribus restitutio in
integrum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

(ut, quia dominatus, relegandus vel in carcerem detrudendus est) postulata restituzione, non sit executio sententiae etiam praestita cautione; quia tunc fieri amplius non potest restitutio.

^{2713.} Totum hoc confirmatur ex ipso casu in cit. c. suscitata: nam, cum inter Episcopum Burgensem, & Monasterium Oviense controversia esset super quatuor articulis, & quibusdam decimis, quae Monasterio per transactionem acquisitae dicebantur: ea denique ad sedem Apostolicam delata est; ubi Innocent: III contra Monasterium sententiam tulit.

At cum Prorcurator Monasterii, ad probandum præscriptionem, tam super quatuor articulis, quam super decimis restitucionem in integrum petiisset, eam Papa concedendam esse judicavit, hac conditione, ut lata sententia prius executioni mandetur; Episcopus autem cautione idoneam praestet, si Monasterio causa adjudicata fuerit, quod omnia, quae occasione sententiae obtinuit, restituere velit. Ita enim utrique parti, ad avertendas malitias hominum, provisum erit; ut nec effectus sententiae in damnum Episcopi impediatur; nec, executio sententiae in Monasterij detrimentum redundet.

^{2714.} Colliges 12. dicta nn. 277. etiam extendi ad Majores 25. annis, si adsit causa justa, c. ex literis h. t. Ex quo colliges 13. cum quis dubitat, an possit appellare: eum posse petere sub conditione (scilicet in defectu medij ordinarij) mediū extraordinarium restitucionis, vel supplicationis. Nam, ut habet Rubrica illius capituli, restitutio ex justa causa, etiam Majori est concedenda, dummodo justa causa petenti probetur. Colliges 14. quod Minor, vel Ecclesia possit petere restitucionem in integrum adversus sententiam, etiam in casu, quo possit appellare; quia illud medium est pinguius, & facilius. Abbas in cit. n. 13. Excipe 1. nisi sententia foret nulla; tunc enim etiam illis utendum foret remedio ordinario, Abb. in c. tum ex literis n. 18. Excipe 2. Majores; his enim non competit in casu remedij ordinarij, extraordinarium, L. in causa ff. de minoribus; nisi adsit justa causa (v. g. quod circumventi sint) intellige plenè probata, secus si tantum semiplenè, v. g. per juramentum, vel unum testem, excipe nisi sit causa favorata.

Tom. I.

bilis, v. g. Matrimonij; sic Pirhing cit. nu. 32. not. 6. & habetur cit. c. ex literis.

Colliges 15. per supplicationem Principi factam contra sententiam, non suspendi ejus executionem, ut diximus de restituzione; haec enim innititur juri, & habet gratiam, ab eo annexam, illa vero soli gratiae; Abbas in c. suscitata, n. 10.

^{2715.} Colliges 16. quod, si Ecclesia petiat restitucionem in integrum, & haec illi denegata sit, in alio judicio restitui non possit, nisi ad instituendam appellationem omis-
sam; excipe, nisi novae defensiones emergant, habetur in c. beneficio, h. t. Et ratio est, quia sententia, lata super restitucionem in integrum, transit in rem judicatam, etiam contra Ecclesiam, & Minorem, nisi intra decennium ab ea fuerit appellatum, c. coram, cit. & L. 1. C. si sepius in integrum restitutio &c. Ex hoc. Colliges 17. quod, licet non restituatur adversus negatam restitucionem, restituitamen debat ad appellandum contra sententiam negatae restitucionis, à qua non appellavit, habetur c. beneficio cit. sic enim adegit nova causa restituendi; de quibus plura n.
2700.

Not. autem 1. quod tempus appellationi præfixum (intellige de præscriptione judiciali, non temporali) currat etiam contra Ecclesiam, & Minorem. Hinc si eo neglecto velint appellare, non admittuntur nisi per restitucionem in integrum ad appellandum, c. beneficio, & L. C. si sepius restitutio. Not. 2. Judicem, qui debet cognoscere de causa restitucionis ad appellationem omisam, posse esse non tantum eum, à quo, sed etiam ad quem appellandum erat; Bart. in L. 1. cit. n. 3. sed limita, si sit absolute Superior; non autem, si tantum pro aliquo casu, ut est Archiepiscopus in casu subditorum sui Suffraganei.

ARTICULUS VII.

In quibus casibus non concedatur Minoribus restitutio in integrum?

^{2716.} **V**arij tales casus jure expressi numerantur. Primo: si Minor, major factus, ratum habuit, quod tanquam minor gesit, L. 1. & 2. C. si major factus ratum habuit. Sic enim videtur huic beneficio renuntiare, tanquam favori sibi principaliter concessio; intellige, si con-

L 112

tractus

tractus fuit mero jure validus; secus si irritus ob defecum. Secundò non restituitur contra lesionem, si, ut alter contraheret, alias non contracturus, simulavit se majorem, L. 2. & 3. C. si minor se majorem. Nam deceptis, non autem decipientibus, succurritur, L. 2. cit. excipe, nisi alter sciverit, quod hic se mentiatur majorem, L. de tutela, 7. eod. vel nisi se minorem dixerit errore, vel alterius dolo, L. 1. & 3. C. eod. Tertiò non restituitur, si minor habui à Principe veniam ætatis, L. 1. C. de his, qui veniam ætatis; intellige de ventia, quæ effectum habet; de quo Pirhing hic nu. 42. Quartò etiam non restituitur, si læsus est post contractum cum debita prudentia celebratum ex superveniente casu fortuito; non autem ob imbecillitatem, L. verum, 11. Q. sciendum ff. de minoribus; sed intellige de casu post contractum cum debita prudentia gestum, & ex post facto. Nam si minor ex solutione sibi facta, vel mutuo ipso dato, etiam cum Tutoris autoritate, læsus est (ut quia pecunia in solutum, vel mutuo data, perdita sit nimia ejus facilitate, vel etiam culpa) adversus eventum hujus damni restitui debet L. 1. C. si adversus solutionem, L. 1. & 2. C. si adversus credit, L. ait Prætor §. sed et si ei ff. de minoribus, §. at ex contrario. Inquit. quib. alienare licet: quia sic rebus minori datis in ipsa statim solutione, vel mutui datione, exponitur is periculo læsionis, vel mali usus datorum, propter ætatis fragilitatem; excipe tamen, si debitor solverit, iussus à Judice; tunc enim adversus eum non restituitur Minor; gloss. V. securitas, ad. §. at. ex contrario.

2717. Quintò non restituitur Minot pubes, si juravit sponte, se ei, quod gesit, non contraventurum, juxta auth. Sacramenta puberum C. si adversus venditionem, & L. 1. eod. quod verum est, et si contractus alioquin sit jure nullus; Pirhing cit. n. 441. & constat ex c. cum contingat, & c. quamvis, de jurejur. & c. quamvis, de pact. in 6. hæc probabiliter aliqui (cum Pirhing cit. §. quod etiam) extendunt etiam ad impuberes pubertati proximos; si dicas: ergo, si Prælatus Ecclesiæ in hujus damnum celebravit contractum, & sponte juravit, non contraventurum observationi contractus ullo juris remedio, tenebitur hoc ju-

ramento? Resp. tale juramentum esse in præjudicium Ecclesiæ, adeoque nullum, c. sicut 27. cap. intellecto 33. de jurejurando. Hinc Prælatus vel debet ipse petere, vel Judge ex officio Ecclesiæ restitucionem in integrum concedere; gloss. V. contractum, in c. 1. b. tit. in 6. & Abbas in c. 1. nu. 16. eod. quia Ecclesia, utpote persona ficta non juravit personaliter; secus, Minor.

Sextò minor non restituitur in delictis per dolum; secus, per culpm, commissis, L. 1. C. si adversus delictum; gl. ibi: V. extra venit. Nam malorum mores infirmitas animi non excusat, L. 1. cit. non præsumitur tamen dolus, si ætate infants, aut infantia proximus sit; septimò, non restituitur adversus omisam, aut à se remissam executionem pœnatum criminalium, L. auxilium, 37. ff. de minoribus, & gl. ibi: V. pœnarum. Nam ea res potius ad vindictam, quærem rem domesticam, vel ejus læsionem pertinet, ut docet Zoësius ff. de minoribus, n. 29. Octavò, non restituitur contra professionem religiosam, si ad eam inductus sit ex falsa causa. Sic enim potius in animæ statu melioratus est; Abb. in c. ex parte, n. 16. de restit. spoliat. Molin. D. 573. num. 8. ut nec ex matrimonio, utpote perpetuo, & indissolubili quoad substantiam: secus esset, si læsus foret in promissa dote; L. unic. C. adversus dotem; vel si læsus esset circa causam matrimonij, aut alia ipsi accidentalia; Covar. l. 1. resolut. c. 5. n. 8.

Si quæras, an Minor, vel Ecclesia in integrum restituantur etiam contra lucrum cessans? Resp. quod ita; pat. ex L. ait Prætor, 7. Q. hodie, ff. de Minoribus, ubi ait Ulpianus: hodie certo jure utimur, ut & in lucro Minoribus succurratur; habetur etiam in L. non omnia, 44. ff. eod. item c. constitutus, cit. ut diximus supr. Idem habet gloss. in c. auditis, V. restituimus, & Abba. in c. constitutus, n. 5. nam Ecclesia gaudet jure Minoris.

Not. autem 1. restitucionem, contra damnum emergens, esse majoris privilegij, quæ restitucionem contra lucrum cessans. Nam, cùm agitur de damno vitando, restitutio conceditur, sive res sit integra, sive non; in secundo vero non conceditur, quando res non amplius est integra, ut si beneficium, cui Minor validè renuntiavit, jam colla-

collatum sit alteri; Lessius cit. c. 17. n. 63. vel hæreditas repudiata à Minore, jam sit distracta à substituto, L. quod si minor 24. Q. Scævola ff. de Minoribus, Abb. in c. ex parte 14. de restit. spoliat. n. 15. Covarr. l. 1. var. resol. c. 5. n. 2. Molin. D. 573. qui duo postremi in casu, de beneficio, tenent oppositum, putantes, in eo agi de fæsione damni emergentis. Si autem diccas: in Spiritualibus, & beneficijs Minor habetur pro Majore, c. fin. de judic. in 6. ergo is, sicut Major, in judicio esse potest Actor in his causis, etiam sine Tute; ergo si læsus sit in tali casu, non restituitur etiam contra damnum emergens. Q. C. primum enthym. N. secundam conseq. Nam etiam Ecclesia agere potest in judicio, & tamen restituitur, ut habetur c. 1. & 2. hic, & docet Abbas cit. num. 16. Covarr. num. 8.

Not. 2. etiam Minorem contra Minorem, & Ecclesiam contra Ecclesiam restitu. Primum habetur L. Verum, 11. Q. item queritur. ff. de Minoribus; secundum in c. auditis, de restit. in integr. & tenet Abb. ibi, n. 8. cum gloss. fin. Nec obstat, quod privilegiatus contra æquè privilegiatum jure suo non utatur, & in ejusmodi concursu, utroque cassato, servari debeat jus communis; Abb. in c. in praesentia 8. de probat. n. 37. & L. assiduis 12. C. qui potiores in pignore habeantur. Nam id verum est solum, si pars sit utriusque causa; ut, si uterque sit læsus, & certetur de damno vitando; tunc enim melior est conditio possidentis, c. in parti 65. de Reg. jur. in 6. hinc si Minor temere Minori mutuum dedit, quod iste inutiliter consumpsit, Minor creditor contra Minorem debitorem non restituitur in integrum, ut habetur L. verum, cit. intellige, si creditor non sit factus inde locupletior: si vero sint tantum in genere privilegiati, & respectu ejusdem cause non sit pars utriusque conditio (ut si unus læsus sit; alter non; vel unus agat de damno emergente; alter de lucro solum cessante) illi potius subvenitur per restitutionem; ita Bartol. in auctor. quas actiones, n. 3. C. de SS. Ecclesiis, & Abbas nuper cit. si autem utraque pars læsa sit, & litigetur ab utraque de jure suo non amittendo, tum in dubio: ntri revera jus competit? utraque interim restituitur, donec de veritate rei iudicio constet, c. auditis, cit.

ARTICULUS VIII.

Intra quod tempus peti debeat restitutio in integrum?

R Esp. sicut Minor non tantum, quam- 2719. diu talis est, sed etiam postea per continuum quadriennium; sic Ecclesia læsa ex contractu, vel Judicis sententia intra quadriennium à die læsionis, non autem postea (nisi ex justa causa) petere potest restitutionem; primum habetur L. ult. C. de tempor. in integr. restit. secundum, c. Ecclesia, h. t. in 6. Justa vero causa censetur, si fraus intervenit, quod minus Ecclesia intra quadriennium peteret, si læsio valde enormis sit, ad quod non requiritur, ut dimidium excedat, &c.

Not. autem 1. quadriennium Minori fluere à completo 25. anno usque ad 29. completum, L. ult. cit. Molin. D. 573. vel à die, quo venia etatis obtenta, & intimata fuit, L. 1. C. de his, qui veniam atat. & L. ea, que 5. C. de temporib. in integr. restitut. Majoribus autem, à tempore, quo cessat justa causa absentiae, vel aliud impedimentum legitimum, L. ult. cit. & gloss. in Clem. Univ. V. à tempore, h. t. Ecclesiæ demum à tempore factæ læsionis, cit. Clement. & gloss. Molin. D. 574.

Not. 2. quadriennium, quoad Minores, Majores, & Ecclesiam, restituendam, debere esse continuum, per omnes scilicet dies feriatos, & non feriatos, quibus agere, vel non agere licet. Si tamen unus eorum justè impeditus sit (ut quia pars, contra quam restitutio petitur, in causa est, videlicet, vel justo impedimento, ut peti restitutio non potuerit) quadriennium quoad hoc utile est, ut scilicet temp⁹ illud non computetur, sed suppleatur, ut dicitur cit. L. ult. cum gl. V. vacuam, & V. excipiatur; item gloss. in Clem. cit. V. continuum, Molin. D. 573. & 574. init.

Not. 3. in dubio, an transactum sit quadriennium? onus probandi incumbere ei, contra quem petitur restitutio, L. si Minorem 4. C. h. t. Barb. in c. 1. b. t. n. 18. Molin. D. 573. si vero de illo constet, & Minor, vel Ecclesia dicat, illud de jure non potuisse currere, probationem his incumbere, patet ex c. 1. h. t. in 6. ibi: nisi probetur; sicut etiam, si dubitetur, an